

Ezrek imádkoztak a Szabadság téren (a himnusz védelmében)

Ökumenikus szabadtéri istentisztelethez, nem zajos politikai rendezvényhez hasonlított a tegnapi megmozdulás, amelyen mintegy ötezer teli torokból szállt fel a nemzeti ima. Áhítattal, méltósággal, emelt fővel énekelt mindenki a Himnusz védelmében meghirdetett utcai tüntetés ötödik napján, békére buzdított minden felszólaló lelkész és politikus. Akkor sem volt kiabálás vagy fütyülés, amikor a kormányhoz címzett petíciót olvasták fel, három nyelven: hiszen nem valaki ellen, hanem saját szimbólumaink és jogaink érdekében vonultunk ki a Szabadság térre. A prefektúra sötét és néma maradt, ahogy eddig.

Szívszorító és felemelő is volt, ahogy a két hosszú zászló a fúvosok és huszárok mögött bekanyarodott a megyeháza elé. Az 250 méteres magyar zászlóval az állomási Szent Benedek-templomtól, az ugyanakkora székely zászlóval a szemerjai református templomtól indultak a hívek. Érkezésüket zászlólengetéssel és tapsal fogadták a már ott várakozók, és voltak könnyes szemek, amikor a tömeg rázendített a nemzeti imára. Ezek után a történelmi magyar egyházak egy-egy lelkésze állt – együtt – a kis emelvényre. Incze Zsolt református esperes arról beszélt, hogy szomorú és keserű érzései vannak, békétlen, mert ebben az államban a magyarokat nem szeretik, nem engedik énekelni és imádkozni, mert nincs igazságszolgáltatás, mert be akarják zárni a közösségért cselekvőket. Jó lenne harcra buzdítani, de a Biblia arra tanít, „egymással békében éljete”, és mi azért vagyunk itt, hogy békességet kérjünk magunknak – mondotta, és áldott ünnepeket kívánt mindenkinek, aki ebben az országban él.

Dávid György római katolikus plébános könyörgést tartott, amelyben a nemzet és a valamiért szenvedő embertársak mellett a vezetőkért is elhangzott több kérés: legyenek bölcsék és előrelátók. A belső szabadságunktól nem tudnak megfosztani – hangsúlyozta, és végül a vallásgyakorlás szabadsága mellett foglalt állást. Bíró Attila unitárius lelkész arról beszélt, hogy egyesek szerint bűn áldást kérni és Istenhez anyanyelvünkön fordulni, de nincs olyan földi hatalom, amely megkövetelheti, hogy bánatunkban jókedvet, szűkölködésünkben bőséget hazudjunk. Segítséget kérünk Istentől, és ezt senki nem tilthatja meg nekünk – vette át a szót Zelenák József evangélikus-lutheránus esperes is, aki szerint a keresztény embernek joga és kötelessége imádkozni, lélek nélkül embertelenné válnak. Volt idő, amikor azt szerették volna, hogy ne imádkozzunk, lesték és számon kérték a templomba járókat, de ez is elmúlt, habár ma már látjuk, hogy mindig jönnek újak a régi helyre. Csütörtökön leváltották a prefektust, de semmi nem szavatolja, hogy utódja más lesz – mégse féljünk, énekeljük bátran a mi himnuszunkat, ami nem mások ellen, hanem Istenhez szól.

Ekkor énekelték el másodszor a himnuszt a jelenlevők. Karácsonyi vers következett, Wass Albert ünnepre hangoló költeménye Kovács Emese XI. osztályos diák előadásában hangzott el. Ekkor már sötétedett, és gertyákat, fáklyákat adogattak kézről kézre. A lángok fényében Kató Béla, az erdélyi református egyházkerület püspöke mondott beszédet. Ha karácsony előtt pár nappal a székelyek nem otthon, a családban, a templomban készülnek az ünnepre, akkor baj van – jelentette ki, és a 123. zsolnárt idézve kifejtette: ez is jelzi, hogy torkig vagyunk már. Egyéni és közösségi gondjaink összefonódnak, fulladozunk, tényleg elégünk van, és nem tudjuk

már visszanyelni, muszáj kimondani fájdalomunkat. Gúnyolnak, bántanak a másságunkért, elégünk van a szegénységből, munkából, hátrányos megkülönböztetésből, igazságtalanságból – sorolta, és egy másik zsolnárral szemléltette, hogy akik állandóan a mások lepipálására törtek, azok még szegényebbek és nyomorultabbak lettek. Torkig vagyunk már, ezért fordulunk Istenhez – hangoztatta. Mintha csak erre vártak volna, megszólaltak a templomi harangok. A Miatyánkot egymás kezét fogva mormolta el a tömeg.

A kormányhoz címzett petíciót magyarul Gazda Zoltán, románul Tamás Sándor háromszéki RMDSZ-elnök, angolul Benkő Erika, a Mikó Imre Jogvédő Szolgálat képviselője olvasta fel. Tamás Sándor maga mellé szólította Bíró Zsolt MPP-elnököt és Váncsa Albert sepsiszentgyörgyi EMNP-elnököt is, és kijelentette: a sérelmeket nem lehet a prefektus leváltásával orvosolni. A kisebbség jogaiért, közérzetéért mindig a többség, a hatalom a felelős, és egyesek nem akarják, hogy otthon érezzük magunkat. Mi azonban felkérjük a hatalmat, hasson oda, hogy 25 évvel a diktatúra megdöntése után egyenlő polgárként élhessünk a szülőföldünkön. Megemlítette, hogy Antal Árpád ellen a terroristaellenes ügyészség indított vizsgálatot,

és biztosította, hogy nincs egyedül, mellette állnak – a tömeg tapsal fejezte ki szolidaritását. Bíró Zsolt megköszönte a jelenlétet, az összefogást és a kitartást, és úgy vélekedett: együtt meg tudjuk védeni szülőföldünket, és jövőt tudunk biztosítani gyermekeinknek. Utolsóként a sorozatos, közös himnuszéneklés ötletgazdája, Bálint József lépett mikrofonhoz: elmondta, ezen a héten megtudtuk, milyen érzés együtt lenni, napról napra nagyobb létszámban, azokkal is, akikkel máskor talán haragosok és ellenfelek is vagyunk. Az első napokban megmutattuk, hogy bátrak vagyunk, ma megmutattuk, hogy sokan vagyunk és erősek vagyunk, a továbbiakban azt kell megmutatni, hogy kitartóak vagyunk – jelentette ki. És újból felcsendült a magyar, majd a székely himnusz is.

A Himnusz védelmében elindított közös éneklés szombaton déli 12 órakor az Erzsébet parkban felállított székely zászlónál folytatódik.

Forrás: Háromszék

Petíció Románia kormányához

Elfogadhatatlannak tartjuk azt, hogy Románia kormánya arra használja a hatalmat, hogy elnémitse, megsemmisítse, megalázza és ellehetetlenítse a kisebbségeket. A XXI században, az Európai Unió tagjaként az a magatartás, mely üldöz egy kisebbségi nyelvet és szimbólumot, börtönnel fenyegeti a kisebbségi vezetőket, visszaállamosít, valamint szisztematikusan uszít az erdélyi magyarság ellen, nem méltó ahhoz a Romániához, mely 25 éve lerázta a magáról a diktatúra, az elnyomás láncait és a szabadság, a jogállamiság és az önkifejezés szabadsága mellett tette le a voksát.

Székelyföld lakóinak nevében a következőket kérjük Románia kormányától:

1. Ne szítsák az ellentéteket a Székelyföldön élő románok és magyarok között azzal, hogy elemi jogokat vitatnak el a magyar közösség tagjaitól!

2. Olyan törvényeket fogadjanak el, melyek lehetővé teszik a székelyföldi magyar közösség szimbólumainak használatát, identitásának, nyelvének és kultúrájának a megőrzését!

3. Hagyjanak fel a székely zászló, a magyar feliratok és a magyar himnusz üldözésével!

4. Tartsák tiszteletben a tulajdont, adják vissza a Mikót a református egyháznak és adják vissza

mindazt, amit államosítottak!

5. Tegyük lehetővé az érdemi párbeszédet Székelyföld autonómiáról annak érdekében, hogy megnyugtatóan lehessen rendezni az székelyföldi magyarság sorsát!

6. Adjanak kulturális autonómiát az Erdélyben élő magyaroknak!

7. Hozzák létre a magyar kart a Marosvásárhelyi Orvosi és Gyógyszerészeti Egyetemen!

8. Tegyük lehetővé, hogy a román nyelv mellett a magyar nyelv is legyen regionális hivatalos nyelv Székelyföldön!

9. Vessenek véget a székelyföldi gazdasági bojkottoknak!

10. Romániának a kisebbségek, így a székelység is ugyanolyan alkotó része, mint a többségi nemzet. Mi is itt akarunk élni, mi is otthonunknak akarjuk érezni Romániát. Tegyenek róla, hogy ne megtúrt idegenekként gondoljanak ránk, hanem teljes jogú polgárokként lehessünk ennek az országnak az állampolgárai.

fb.com

Felfüggesztették a tiltakozást

Mintegy ötszáz sepsiszentgyörgyi gyűlt össze szombat délben a Magyar Polgári Párt hívására, hogy a tiltakozásorozat hatodik napján, ezúttal az Erzsébet parkban felhúzott székely lobogó alatt élénkelje a magyar himnuszt. A csendes, civilizált rendezvényről ez alkalommal távol maradtak az RMDSZ helyi vezetői. A kezdeményezők bejelentették, az ünnepre való tekintettel, és hogy bizalmat előlegezzenek az új prefektusnak, egyelőre felfüggesztik a további megmozdulásokat.

Háromszor csendült fel a magyar himnusz, a nemzeti ima az Erzsébet parkban szombat délben. A tiltakozást, mint eddig is, lelkési áldás és felszólalások egészítették ki. Incze Sándor nyugalmazott református esperes a karácsonyi levelek mintájára a Szentírásból idézett. Pál apostolnak a theszalonikaiakhoz írt levele első részének verseire hivatkozva hálát adott Istennek, hogy megtartotta e közösség tagjait, hogy a hitnek, kitartásnak híre és áldása van.

Incze Sándor örömmel nyugtázta, hogy egy ügyben, édes anyanyelvünk védelmében összetartunk szeretetben. Ennek megtartása mindannyiunk kötelessége, ahogy annak tudatosítása is, hogy csak azért, mert kevesebben vagyunk, nem kell hallgatnunk, ki kell mondanunk: kisebbség vagy többség, egyet akarunk, ebben az országban építkezni, együtt dolgozni, szeretni. Zárásként Incze Sándor Antal Árpád polgármestert méltatta, elmondva: bizalommal és örömmel nézhetünk fel, hiszen városvezetőnknek köszönhető, hogy minden becsületes ember jól érzi magát ebben a városban, csak a gonosz vak, sötét erői nem. A taps ez alkalommal sem maradt el.

A lelkési üzenetet követően Bálint József, az MPP sepsiszentgyörgyi elnöke az elmúlt hat nap történéseit idézte fel, illetve az előzményeket, a hatalom által Mikulás-ajándékként kiszabott bírságot, a vonatkozó jegyzőkönyv felnagyított változata pedig végig ott díszelgett a háttérben. Bálint szerint az elmúlt napok bebizonyították, a békesség a legjárhatóbb és legemberségesebb út, viszont figyelmeztetnünk kellett a bukaresti hatalmat: nem tűrhetjük nemzeti imánk bántását. Remélhető, hogy a pár nap alatt pár százról több száz tömeggye gyarapodó himnuszéneklő tiltakozás elegendő figyelmeztetés.

A polgári alakulat politikusának felkérésére a Hatvannégy Vármegye Ifjúsági Mozgalom (HVIM), illetve az Erdélyi Magyar Néppárt (EMNP) képviselői szólaltak fel. Tóth Bálint, a HVIM szóvivője, valamint Bedó Zoltán, az EMNP megyei ügyvezető elnöke is a bukaresti hatalom a székelység ellen indított hadjáratára hívta fel a figyelmet, előbbi a megtúrt állapotba kényszerített őshonos székelység jogaiért való kiállását – ideértve az autonómiát –, míg utóbbi a gyarmatosítók, élőködők indította magyarellenés hadjárat elleni fellépés fontosságát járta körül.

Nemzeti imánk harmadszori felhangzása előtt Bálint József bejelentette, az ünnepre való tekintettel, illetve, hogy az új prefektusnak bizalmat előlegezzenek, egyelőre felfüggesztik a himnuszéneklést. A politikus ugyanakkor felhívta a figyelmet, hogy a tiltakozók számának hógolyószerű növekedése intés a bukaresti hatalom számára, a következő hólabda akár lavinát is indíthat.

Forrás: Háromszék